

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19473/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужила АА из села ... и ББ из села ..., које заступа Мирослав Здравковић адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., ГГ из села ..., кога заступа Снежана Илић адвокат из ..., ДД из ..., кога заступа Верољуб Вукелић адвокат из ..., Републике Србије – Геодетски завод – Служба за катастар непокретности из Крушевца, коју заступа Државно правобранилаштво, ради поништаја решења и уговора, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2645/20 од 28.01.2021. године, на седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2645/20 од 28.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2645/20 од 28.01.2021. године одбијена је жалба тужила и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П 3664/10 од 25.12.2019. године којом су одбијени тужбени захтеви за утврђење да су, у делу који се односи на к.п. .. од 6,44 ари и .. од 7,8 ари обе шума 6. класе у к.о. ..., које нису представљале заоставштину покојног ЂЂ већ својину ЕЕ правне претходнице тужила, ништава оставинска решења Општинског суда у Обреновцу: О 116/95 од 27.04.1995. године, О 11/95 од 09.05.2006. године и О 116/95 од 30.08.2006. године, те да је наследник - тужени ВВ дужан да дозволи тужилама да се упишу као власнице наведених непокретности (став први изреке); ништав уговор о купопродаји Ов 17469/2006 оверен 07.11.2006. године од стране Општинског суда у Крушевцу закључен између продавца ВВ и купца ГГ (став други изреке) те да је тужени ГГ дужан да дозволи тужилама да се упишу као власнице наведених непокретности (став други изреке); ништав уговор о поклону Ов 3076/07 оверен 23.02.2007. године од стране Општинског суда у Крушевцу закључен између поклонодавца ГГ и поклонопримца ДД те да је тужени ДД дужан да дозволи тужилама да се упишу као власнице наведених непокретности (став трећи изреке); и којом су тужиле обавезане да солидарно накнаде трошкове парничног поступка туженом ГГ од 18.000,00 динара, а туженом ДД од 145.500,00 динара (став четврти изреке првостепене пресуде).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиље су благовремено изјавиле ревизију по којој Апелациони суд у Крагујевцу није предложио одлучивање као о изузетно дозвољеној решењем РЗ 1/23 од 22.05.2023. године.

Тужени су одговорили на ревизију.

Испитујући услове за одлучивање о изјављеној ревизији као изузетно дозвољеној, Апелациони суд у Крагујевцу је закључио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији у складу са чланом 395. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), због чега решењем РЗ – 1/23 од 22.05.2023. године није предложио Врховном суду да одлучује о изјављеној ревизији, као изузетно дозвољеној.

Ревизија тужиља није дозвољена ни у смислу члана 401. став 2. тачка 5. истог закона, чије се одредбе у овој правној ствари примењују на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23), с обзиром да је поступак започет подношењем тужбе од 24.03.2010. године, пре 01.02.2012. године када је ступио на снагу важећи ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23).

У конкретном случају тужиље тужбом од 24.03.2010. године захтевају утврђење делимичне ништавости оставинских решења, уговора о купопродаји и о поклону, при чему је износ од 20.000,00 динара означен тужбом као вредност предмета спора, што према средњем курсу евра на дан подношења тужбе (99,7435 динара) представља 200,51 евро.

Законом о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 55 од 23.05.2014. године) уређено је право на изјављивање ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона, тако што је прописано да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 13. став 2).

Будући да је у овом поступку вредност предмета спора мања од 40.000 евра, ревизија је недозвољена у смислу члана 401. став 2. тачка 5. јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети, због чега је Врховни суд изјављену ревизију одбацио као недозвољену на основу члана 404. у вези с чланом 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09).

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**